

Vilsledande begrepp

Fattar du? Nej, dessvärre händer det regelbundet att jag inte gör det. Och förargligt ofta gäller min oförståelse halvnians tv-nyheter, som rimligen borde vara begripliga för oss alla. Den vanligaste stötesten brukar vara konstiga begrepp som aldrig definieras eller används inkonsekvent.

Valkampanjen inför Sveriges riksdagsval var både underhållande och tankeväckande i detta avseende. Underhållningen bestod främst av det fyrverkeri av raka budskap och vassa repliker som de två politiska blocken serverade i allt intensivare takt inför valdagen. Tankeväckande var igen det systematiska sätt på vilket Sverigedemokraterna endera utpekades som högerpopulister och rasister eller helt enkelt ignorerades som politisk paria.

Det är uppenbart att Sverigedemokraterna precis som våra Sannfinländare är talesmän för dem som råkat illa ut eller av andra skäl känner sig hotade av de drastiska förändringar som just nu sker i våra samhällen. Den traditionella industrins snabbt försämrade lönsamhet och oförmågan att sadla om till mera avancerade näringar ökar inte enbart arbetslösheten utan också irritationen mot invandrare, minoriteter och annat folk som är ”annorlunda”. Att utan omsvep kalla dem för populister är dock inget annat än intellektuell lättja eftersom det befriar oss från att försöka förstå vad de säger och bemöta dem med vägande sakargument.

I Sverige kallar en del vänsterfolk Sverigedemokraterna rentav fascister, eftersom enstaka anhängare av partiet har sina rötter i diverse obskyra nazi- och fascistklickar. Även det är slapp retorik. Inte minst mot bakgrund av att många av Vänsterpartiets äldre anhängare i tiden var kommunister, det vill säga i praktiken accepterade de systematiska brott mot mänskligheten som pågick i det sovjetiska imperiet och dess östeuropeiska buffertzoner.

Antagligen är det skälet till att ingen i Finland skulle komma på tanken att beskylla Timo Soini för att vara fascist trots att även Sannfinländarna har enstaka anhängare med en brun bakgrund eller attityd. Gör man det borde man i konsekvensens namn också beteckna Vänsterförbundets humana ledarprofiler Li Andersson eller Paavo Arhinmäki som blodstänkta kommunister. Vilket som sagt vore både falskt och orättvist.

Vilsledande begrepp gör det svårare att föra en konstruktiv samhällsdebatt om hur Sverige och Finland borde tackla alla de utmaningar som vi står inför i dag. Frågan är visserligen om det är möjligt att lösa alla stora samhällsproblem i samförstånd. Tänker man enbart på sysselsättningen och tillväxten vore den rätta lösningen att slopa många inkomstöverföringar och på riktigt öppna arbetsmarknaden för driftiga och innovativa invandrare. Men gör man det försämrar levnadsstandarden obönhörligen för många av dem som inte klarar sig i konkurrensen. Därför gick Sverigedemokraterna så starkt framåt.

Henrik Meinander, HBL 26.9.2014